

H. C. Andersen - Eventyr 152: "Spørg Amagermo'er"! (1872) Originalversion. Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan, beklageligvis, opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.	H. C. Andersen - Eventyr 152: "Spørg Amagermor!" (1872/1871) Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) © blå tekst = ord ændret i forhold til originalen. (Justering ifølge 1948-sprogreformen er ikke farvemarkeret) Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan beklageligvis opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.
Der var en ældgammel Gulerod, Saa knoldet, saa tyk og saa tung, Den havde et ganske forfærdeligt Mod, Den vilde gifte sig med en ung, En yndig ung, lille Gulerod Af Røddernes fineste Blod. - Og Brylluppet stod. Bevertingen var ubetalelig god, Den kostede slet ingen Penge; De slikkede Maaneskin og drak Dugg, Tog Blomsterfnug, Som det kom fra Mark og Enge. - Gammel Gulerod hilsede med et Buk, Og talte saa langt og saa længe, De Ord de klukkede Kluk i Kluk; - Ung Gulerod sagde ikke et Muk, Sad uden at give et Smiil eller Suk, Ung og smuk. Hvis ikke Du troer, Spørg Amagermo'er! Et Rødkaalshoved var deres Præst, Og Brudepiger Hvideroer; Agurk' og Asparges sad som Æresgjæst, Kartoflerne stod og sang Chor. Og der blev dandset af Lille og Stor. Spørg Amagermo'er! Gammel Gulerod sprang uden Strømper og Skoe, Hu, hei! han revned' i Ryggen,	Der var en ældgammel gulerod, så knoldet, så tyk og så tung, den havde et ganske forfærdeligt mod, den ville gifte sig med en ung, en yndig ung, lille gulerod af røddernes fineste blod. – Og brylluppet stod. Beværtningen var ubetalelig god, den kostede slet ingen penge; de slikkede måneskin og drak dug, tog blomsterfnug, som det kom fra mark og enge. – Gammel gulerod hilste med et buk, og talte så langt og så længe, de ord de klukkede kluk i kluk; – ung gulerod sagde ikke et muk, sad uden at give et smil eller suk, ung og smuk. Hvis ikke du tror, spørg Amagermor! Et rødkålshoved var deres præst, og brudepiger hvide roer; agurk og asparges sad som æresgæst, kartoflerne stod og sang kor. Og der blev danset af lille og stor. Spørg Amagermor! Gammel gulerod sprang uden strømper og sko, hu, hej! han revned' i ryggen, -

Og saa var han død, kunde aldrig groe. Ung Gulerod loe, Saa underligt vender sig Lykken. Nu var hun Enke, nu var hun glad, Nu kunde hun leve som helst hun gad, Kunde svømme som Jomfru i Suppefad, Ung og glad. Hvis ikke Du troer, Spørg Amagermo'er!	og så var han død, kunne aldrig gro. Ung gulerod lo, så underligt vender sig lykken. Nu var hun enke, nu var hun glad, nu kunne hun leve som helst hun gad, kunne svømme som jomfru i suppefad, ung og glad. Hvis ikke du tror, spørg Amagermor!
Originalteksten, bragt her mhp. sammenligning med ændringerne i 2019-versionen, er fra Det Kongelige Biblioteks HCA online-arkiv (efter DSL-udgaven 1963-1967). Der kan være enkelte ´digitale fejl´ i disse ældre online-originaler. Link: http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101103141246/http://www2.kb.dk/elib/lit//dan/andersen/eventyr.dsl/index.htm	Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) ©